

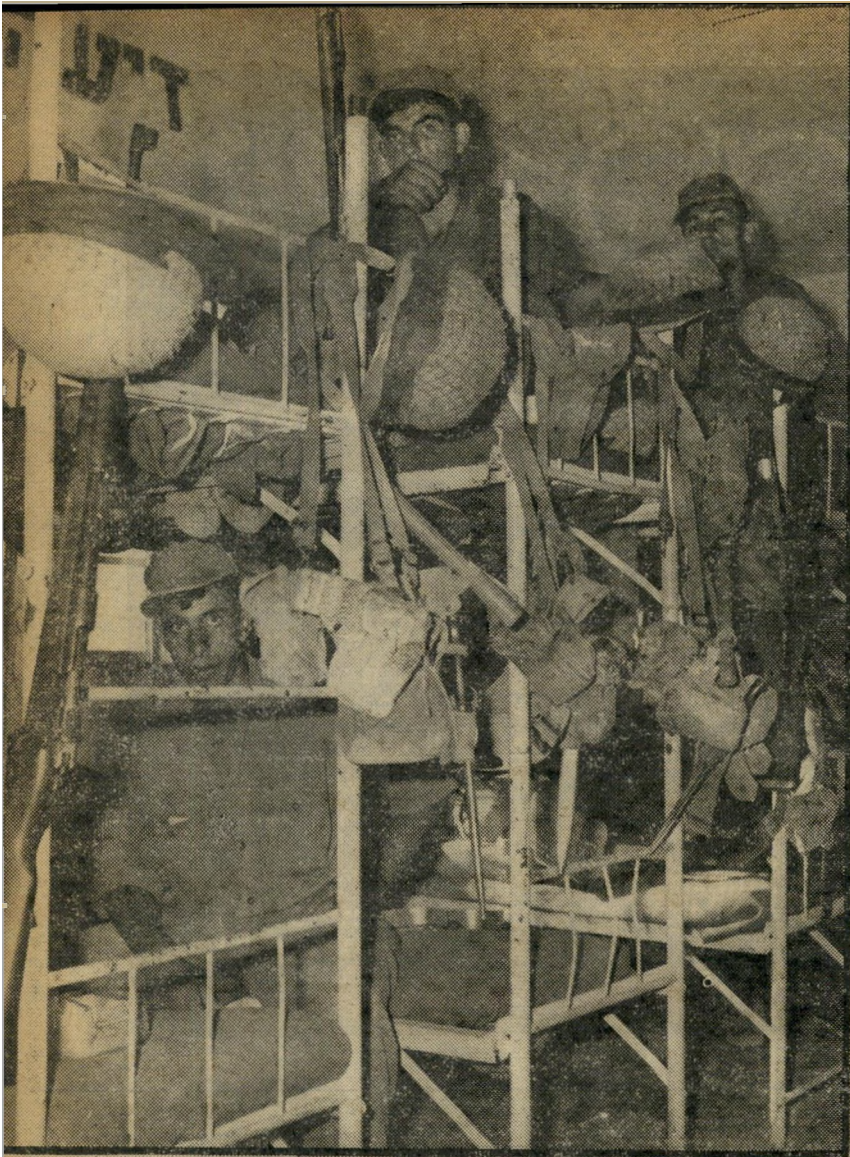
צה"ל בשנות ה'80

כחבה שלישית בסידרה.

בבסיסי ההדרכה של צה"ל

אין מדיניות קבועה לגבי היחס למירוץ

ההדרכה וטייטור

מגורי חיילים בבסיסי הטיירוניס
חשש מהבלתי-ידוע

לעבור על החוק בנושאים אלה, בתוך בסיסי הטיירוניס. אך המישמעת והיחס לחייל הם קשים ביותר, ונמצאים ממש על הגבול של הטייטור האסור.

לצה"ל יש שני בסיסי טירוניס מרכזיים, ועוד בסיסי טירוניס חיליים. בסיס הטיירוניס המרכזי לחיילים הוא בה"ד 4, הרי נמצא ליד בית-אל, ובסיס הטיירוניס היחיד לחיילות הוא בה"ד 12, הנמצא בתוך מחנה צריפין. יחסו של דרורי לבה"ד 4 אינו מיוחד במינו. דרורי, איש החי"ר, אינו

פיים לחילות השונים, ועל הקניית תורת-הלחימה של צה"ל.

יש הטוענים שמאז תקופת הטייטורים הגדולה, של לפני חמש שנים, לא ידע צה"ל נוקשות כה רבה בבסיסי ההדרכה שלו. הסובלים העיקריים הם, כמובן, בסיסי הטיירוניס. יתכן שהמישטר הנהוג בבסיסי הטיירוניס נוקשה כמו בבסיסי ההדרכה הרי אחרים, אך הטיירוניס, מעצם היותם חדרים שים בצה"ל, חשופים הרבה יותר ליחס הנוקשה ולמישטר.

דרורי הוא שומר מאין כמוהו של החוק הכתוב, ואינו סוטה ממנו ימינה ושמאלה. על-פי פקודות מטכ"ל: אין לטרטר, ואין להתעלל בחייל, גם נציב קבילות החי"ר לים משמש בלם בפני הטייטור. אך, לעי-חיס-קרובות, קשה לערוך אבחנה מדויי-קת בין נוקשות, אימון וחישול הטיירוץ לבין הטייטור. על-פי התרשמות קצינים בצה"ל, כיניהם כאלה שפיקדו על בסיסי טירוניס, נראה שיש הקפדה מוחלטת שלא

שלוש תכונות יסודיות מאפיינות את האלוף אמיר דרורי, ראש מה"ד — מחלקת ההדרכה של צה"ל. דרורי הוא מפקד מעולה, הידוע בצבא כאיש ישר כמו סרגל, עיקש בצורה המעוררת לעי-תים מורא או גיחוך, נוקשה, ודורש הרבה מהסובבים אותו. תכונות אלה של המדריך הראשי של צה"ל, קובעות במידה רבה את אופיה של כל מערכת-ההדרכה, אחת המערכות הצבאיות החשובות ביותר בשנות ה'80.

דרורי, בן ה'43, התבלט לראשונה כריש צבא כשהיה חניך מצטיין במחזור הראשון של הפנימייה הצבאית. אז היה מי ששם עליו עין, בשלב מוקדם ביותר בקאריירה הצבאית שלו נכנס דרורי לאור-תה חבורה של קצינים צעירים ומוכשרים שצה"ל גידל לקראת התפקיד העליון: הרמטכ"לות. איש אינו מפקפק היום בכי-שוריו הצבאיים, באומץ-ליבו ובעברו הרי קרבי המפואר.

ראש מה"ד דרורי
לוחמה ונוקשות

יום-הכיפורים הוא לחם על החרמון, והחריט לית לכבוש אותו בציר רגלי. בפעם הרי ראשונה נסוג גולני, כשהוא סופג אבידות גדולות. בפעם השנייה החליט דרורי לכבוש את החרמון בדיוק באותו ציר, ובפיעם זו הצליח. גולני ליקקה את פצעה.

על גבול

הטייטור

אופיו של דרורי קובע במידה רבה את אופי ההדרכה בצה"ל. דרורי אחרי-ראי על בסיסי הטיירוניס, גם כשאלה כפרי

מסלול הקידום של דרורי היה בגולני. במלחמת ששת-הימים היה סמג"ד בחטי"ב בה זו, ובמלחמת ההתשה — מג"ד בגולני. עוד קודם לכן קיבל דרורי צל"ש על לחימתו בפעולת צה"ל בתאופיק. במיל-חמת יום-הכיפורים כיהן דרורי כמפקד חטיבת-גולני. הוא לחם בצפון, הרמטכ"ל של היום, רבי-אלוף רפאל (רפול) איתן, היה מפקדו הישיר. במלחמה הוא נפצע קשה בראותו ופונה לבית-החולים. אך אחרי שלושה שבועות של טיפולים הסתלק משם וחזר למלחמה.

ציר אלמוני מטבריה, שהתגלה אחר-כך כעבריון, נחשב בעיני הציבור כזה שטבע את הביטוי "העיניים של המדינה", בהתכוונתו לחרמון. אך לאמיתו של דבר היה זה דרורי שהפך את החרמון לדגל ולסמל בגולני. פעמיים במהלך מלחמת-

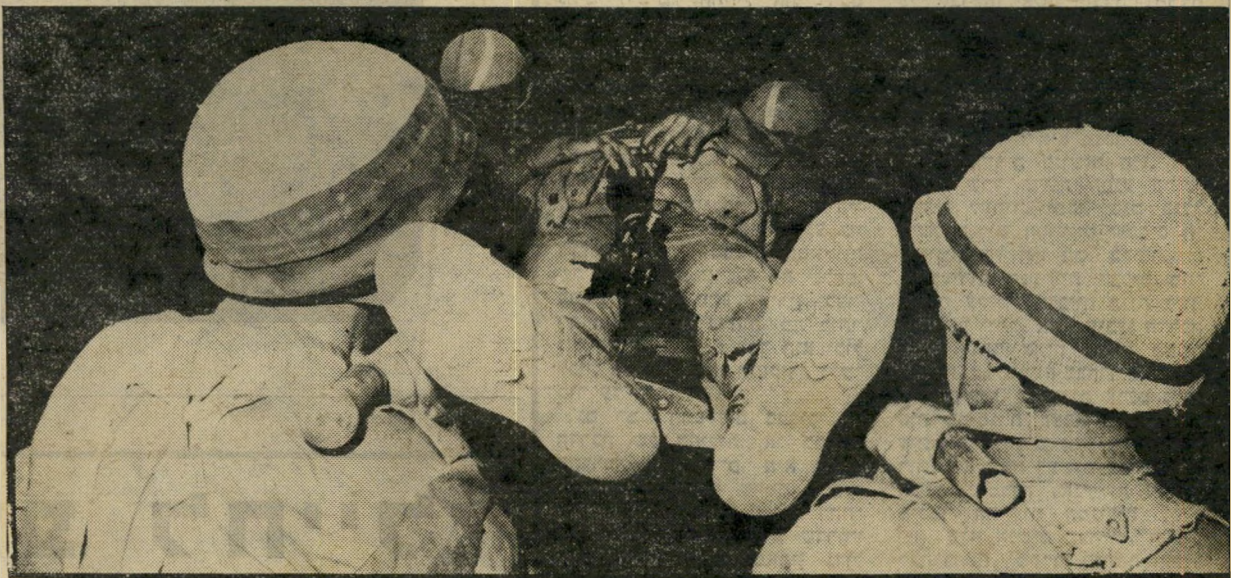

קצינת-חן רז
כבוד ואיכפתיות

מהמעריצים הגדולים של החיילים העוברים אחרי הטיירוניס להיות בתפקידי עורף ומינהלה.

סיפר השבוע מי שסיים לפני שבועות אחדים את הטיירוניס שלו בבה"ד 4: "אני יודע מאחי הבכור שביקר אותי כאן, רי-מחברים שלו, שהבסיס לא היה אף פעם במצב כל-כך טוב. הסדר והניקיון שול-טים בכל. המישמעת כאן היא קשה. חברי-ים שלי, שהתגייסו לפני, יודעים לספר

(המשך בעמוד 64)

אימון טירוניס כנשיאת פצוע
קשה אך סביר